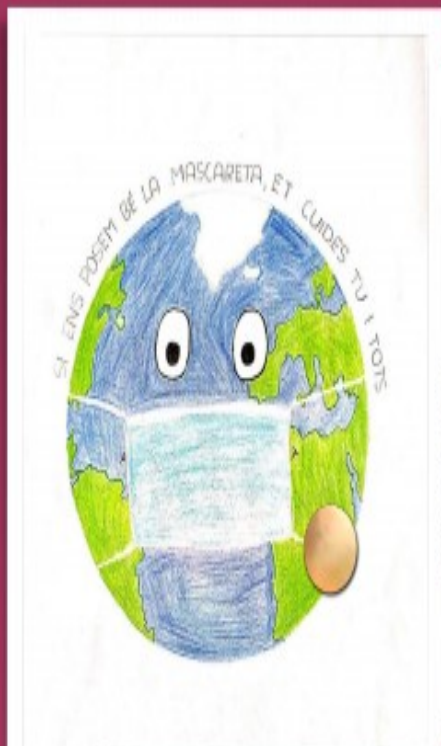
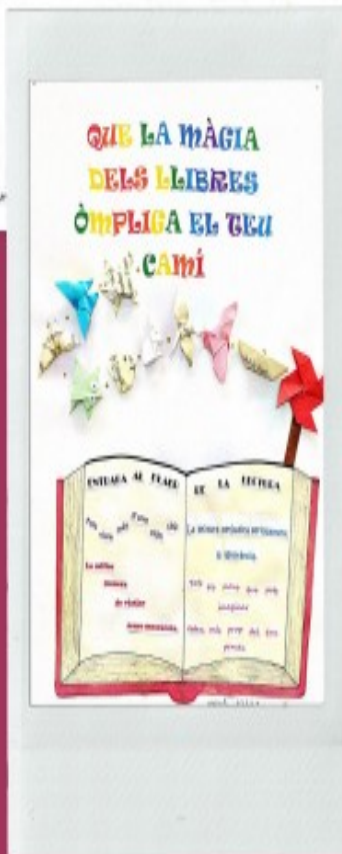

Veles

revista escolar IES VELES E VENTS

Lidia Gomar

Lucía Gamarra de los Santos 2n ESO B

Crèdits

Edició

IES VELES E VENTS – Grau de Gandia

Direcció

DEPARTAMENT DE VALENCIÀ

Disseny i maquetació

2n ESO – Taller interdisciplinar
DEPARTAMENT DE VALENCIÀ

Revisió ortogràfica i estil

DEPARTAMENT DE VALENCIÀ

Dibuixos i fotografies

Equip de redacció
Aitana Longar Franco (1r ESO A)
Clara Li Caudeli (4t ESO A)
Aitana Sanchez (2ⁿ ESO A)
Simeón Geprgiev (2ⁿ ESO D)

Equip de redacció

Gisela Bermejo Pérez (2n ESO A)
Aitana Calabuig Almiñana (2n ESO A)
Ainhoa Sanchís Mengual (2n ESO A)
Lucia Escriba Villar (2n ESO B)
Lucia Gamarra De los Santos (2n ESO B)
Illyana Ivelinova Ilieva (2n ESO B)
Tsvetelina Ivelinova Ilieva (2n ESO B)
Maria Elisa Sánchez Romero (2n ESO C)
Nhalia Martínez Barrionuevo (2m ESO C)
Mohamend Hicham Bensot (2n ESO D)
Simeón Georgiev Tsvetkov (2n ESO D)

Col·laboracions externes

1r d'ESO (Tots els cursos)
Erik Gutiérrez Arenas (1r FPQB Perruqueria)
Salvador Miñana (4t ESO B – Llatí)
Rodrigo Morant Pons (3r d'ESO D)
Inma Amaya (1r ESO A)
Aitana Longar (1r ESO A)
Elena Romanova (1r ESO A)

Com ens afecta la pandèmia?

Ens ha canviat la vida i molt. Però de veritat som conscients del que tota aquesta situació ens ha aportat? Com tot en aquesta vida , cal portar-ho amb la major positivitat possibles. Està ben clar que vore-li la part positiva a una pandèmia és molt difícil . Però tenim clar quins reptes ens ha dut a superar?

Per una banda hem deixat de conviure i ajuntar-nos amb amics, familiars i sembla que l'única cosa que fem és anar a treballar i a Mercadona, però aquest comportament l'hem d'entendre per la preocupació que tenim i com una estratègia per tenir cura d'aquelles persones a les quals estíem.

També hem deixat d'anar a bars , discoteques... però hem redescobert la natura i molts ens hem posat a fer esport que bona falta ens feia.

Per altra banda , hem après molta tecnologia, els nadius digitals i els que ja ens havíem quedat un poc endarrerits en el tema de les noves tecnologies(molts per falta d'interés ..) i ara de sobte, és habitual i entra dins la rutina diària fer alguna classe on-line, alguna videoconferència... Són noves coses , que per necessitat hem incorporat a la vida diària. I les hem incorporades tots, des de l'àvia de 92 anys que vol vore el seu net al xiquet de 6 anys que vol xarrar amb els i les amigues.

Està clar que és molt greu el que està passant però ens hem de quedar amb les poquetes coses bones que ens puga aportar perquè ho necessitem per salut mental i perquè açò passarà i tornarem a renàixer perquè si alguna cosa caracteritza la Humanitat és la capacitat d'adaptar-se i de créixer.

Sort i salut per a tots i totes!!!

Sumari

REPORTATGES

Història del feminisme – pàg. 7

ENTREVISTES

CEIP Joan XXIII – pàg 11

Creu Roja de Gandia – pàg 16

Alvin Estruch – pàg 20

David Fuster: La música i la COVID – pàg. 21

MONOGRÀFIC

Bulling Escolar – pàg. 23

El uso de animales para el entretenimiento – pàg. 28

HISTÒRIES

El primer senegalés a Gandia– pàg. 30

La Gata Missi – pàg. 32

La llegenda de “El monte de las almas” – pàg. 35

VIDA IES VELES E VENTS

El mito del minotauro – pàg. 39

Còmics -pàg. 42

Exposició “Tu ets lliure” – pàg. 45

Concurs de cartells 25 de novembre “contra la violència de gènere – pàg. 46

CUINES DEL MÓN

Pa de pita (Bulgària) – pàg. 51

ACUDITS

Pàg. 56

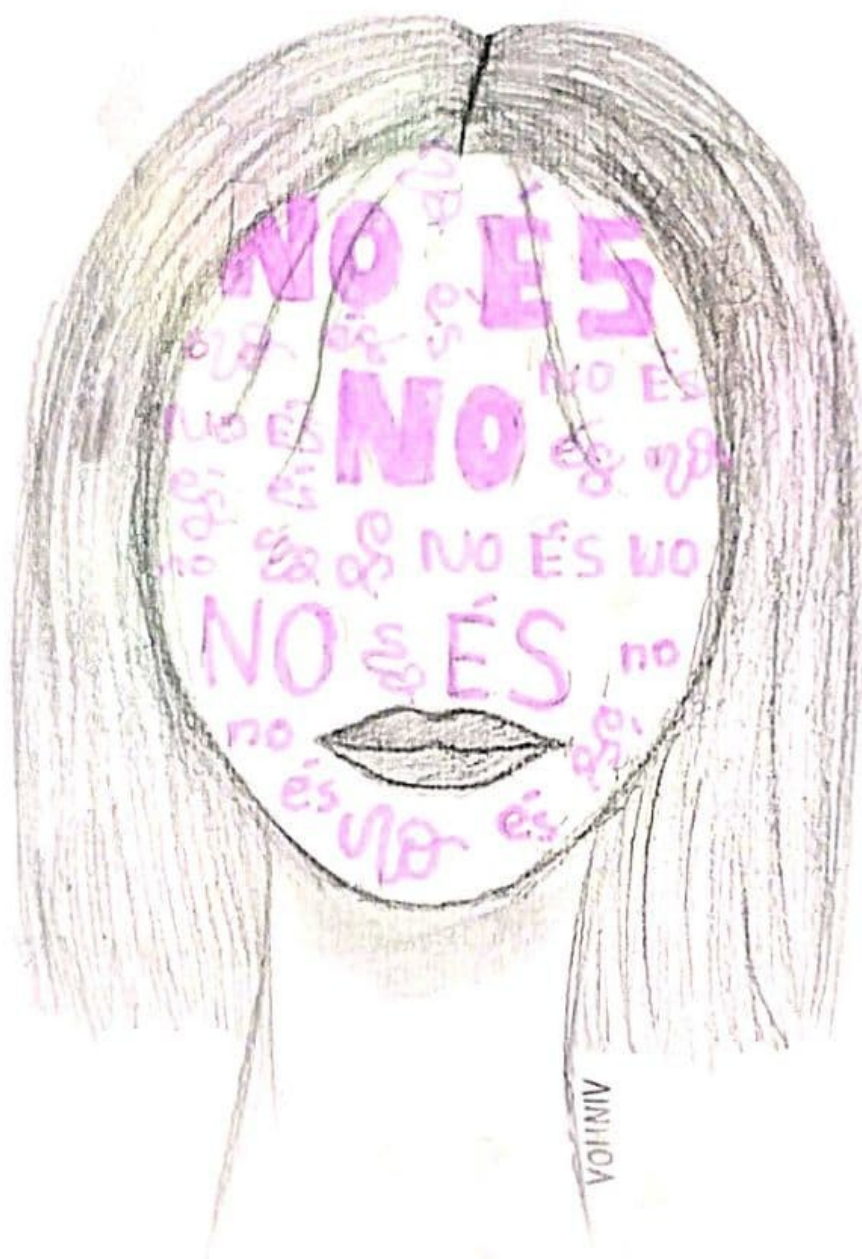
PASSATEMPS

Sopa de lletres - pàg- 53

Joc “pregunta-resposta” – pàg. 55

GRAU I PLATJA DE GANDIA

ANHON

Història del Feminisme

Gisela R / Aitana C. / Ainhoa S – 2n d'ESO A

El feminisme és un moviment que s'esforça per millorar la igualtat entre l'home i la dona en la societat. S'encarrega de desmuntar certes que la societat tenia assumides des d'un punt de vista únicament masculí. En aquests moments la teoria feminista liberal parteix de la idea de fora estereotips i rols de gènere, hi ha una única naturalesa humana asexualada i que tota persona és un subjecte lliure i autònom.

Colors i símbols

El color violeta és un símbol de feminisme, es va prendre en homenatge a les dones que van morir cremades a la fàbrica on treballaven, als Estats Units, defensant els seus drets mentre cosien teles d'aquest color. També se li sol afegir un puny tancat o una dona que alça un puny.

Data de celebració

El 8 de març, dia internacional de la dona, és una data que es celebra en tot el món, des de 1978 arrel d'una proposta de l'assemblea general de L'ONU, per recordar a quines van ser les pioneres en la demanda per la igualtat de drets i oportunitats..

Història i personatges

Una de les coses que més va marcar a la història del feminisme va ser la Convenció de Sèneca Falls a Nueva York, l'any 1848 quan va ser la primera manifestació feminista en la qual 300 activistes i expectadors es van reunir en la primera convenció pels drets de la dona, als Estats Units, la qual, la declaració final va ser signada per unes 100 dones.

Les dones van començar a votar en la segona República de 1931 a 1936, constitució 1931 igualtat entre homes i dones. Eleccions 1933 vot femení per primera vegada. Sufragi masculí i femení.

El moviment feminista va ser liderat per Emmeline Pankhurst, que va ser una activista política i a més líder del moviment sufragista que va ajudar amb el vot a Gran Bretanya. Va fundar la Unió Social i Política de les dones a l'any 1903, que va ser coneguda per les vagues de fam, i incendi de cases i esglésies desocupades.

Simone Beauvoir va ser altra dona reconeguda per lluitar per la igualtat de drets. Va escriure llibres molt importants per a la història del feminisme, un del més reconeguts "El segon sexe".

Gràcies al moviment feminista, hem aconseguit el dret a les dones del vot, educació, treball i igualtat en la llei.

El Feminisme a Gandia

Gandia és una ciutat feminista. I per aquesta raó, hi han moltes activitats i murals que ho demostren.

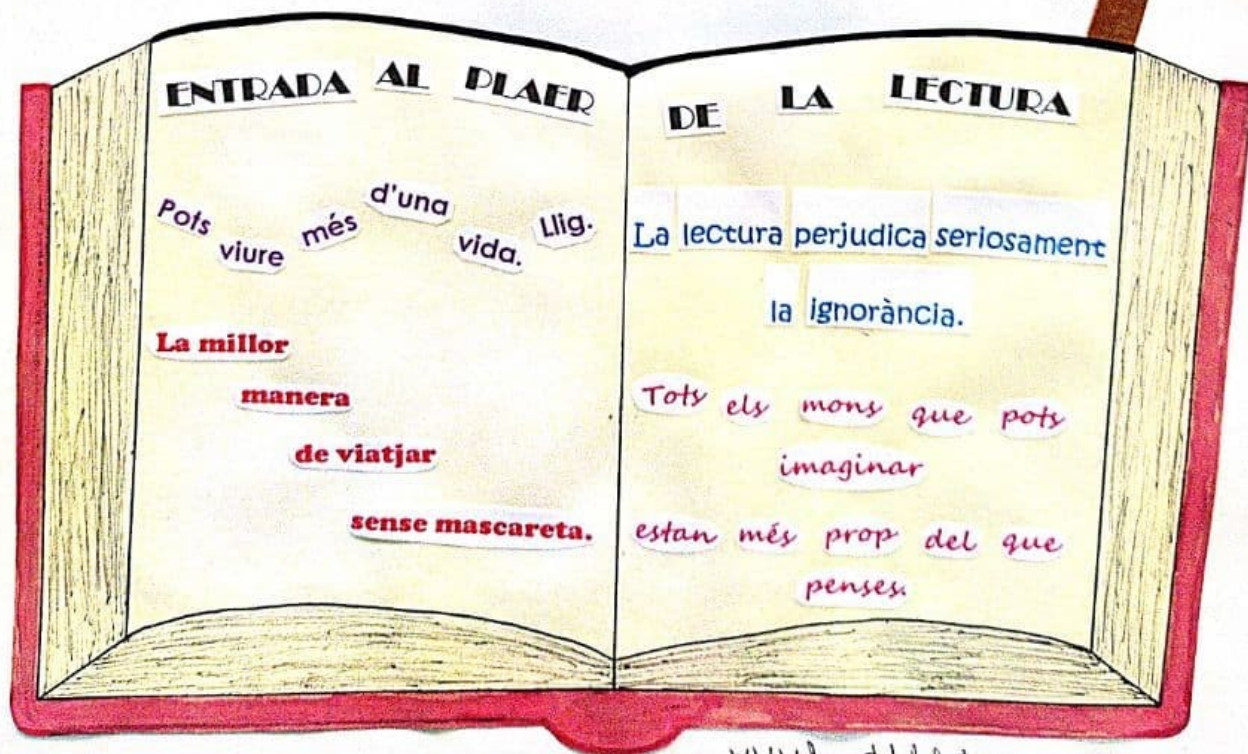
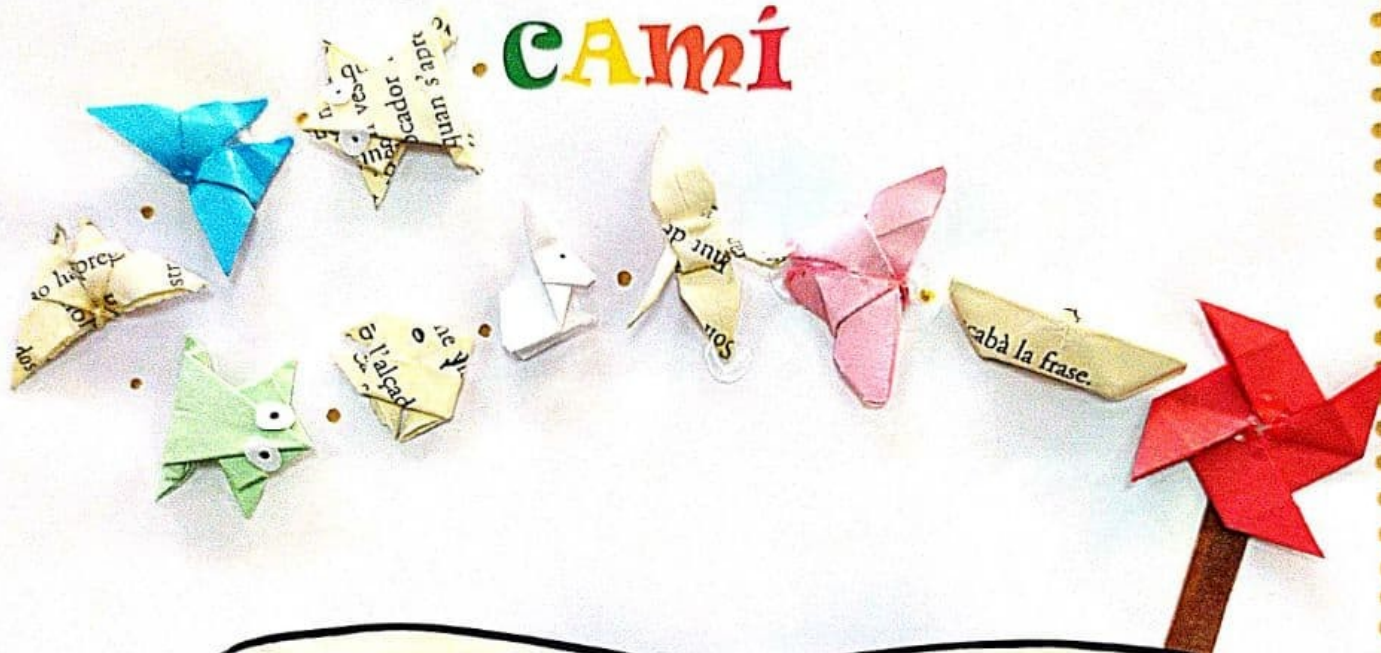
Es convoquen manifestacions a les que més de 3.000 persones del voltants de la ciutat lluiten per la igualtat.

Des de 2003, a Gandia, hi ha un Consell de dones amb l'objectiu de fer representativa la situació social.

Aquest any la programació per al 8 de març és, un concurs de fotografia "La dona en temps de pandèmia" del 22 al 5 de març, i moltes activitats més com conferències. .

QUE LA MÀGIA DELS LLIBRES ÒMPLIGA EL TEU CAMÍ

www.fomentdelalectura.org

CEIP JOAN XXIII

Grau de Gandia

Lucia G / Lucia E – 2n d'ESO B

Ens desplaçem al CEIP Joan XXIII a entrevistar a Àngel, professor d'Educació Física i actual director del col·legi.

Equip de redacció (ER): Per què es diu JOAN XXIII?

Àngel (A): És el nom d'un Papa. No sé ben bé per què es va adoptar aquest nom però, es va adoptar des del començament, 1967, des que va entrar Donya Milagros com a directora. També feia poc que s'havia mort el Papa Joan XXIII, el tenien ben considerat i en aquell temps la societat era molt més religiosa que no ara.

ER: Per què un col·legi en el Grau?

A: Perquè abans de 1967 els xiquets estudiaven a casa i, Donya Milagros els va arreplegar en una mateixa aula mixta i els va donar classe.

ER: Quants xiquets hi ha i quants han passat?

A: En aquest curs hi ha 422 alumnes, és el centre de referència del Grau. I els alumnes que han pogut passar són moltíssims.

ER: Quants professors hi ha i quants han passat?

A: Han passat moltíssims. En els últims anys s'han jubilat bastants professors. Enguany hi han dos mestres més per les mesures COVID.

ER: Quins alumnes han sigut coneguts fora del centre?

A: Alumnes que han sigut coneguts fora del centre a nivell d'escriptura, Teresa Pasqual, i en un programa de televisió en el que triaven al millor ballarí van eixir tres alumnes, Kevin, Dafne i Hugo. A banda n'hi haurà més que tindran treballs importants.

ER: Quin és el model educatiu?

A: Ara estem instaurats en el model educatiu basat en la inclusió. Fem una sèrie d'activitats per a que participen tots els xiquets i no deixar de banda a ningú.

Ara ja està pintat. Hi ha opinions de tot tipus, tant a favor com en contra.

ER: En quines activitats participa i en quines ha participat?

A: Participem en “Ecoescoles”, diferents centres col·laboren, ens ensenyen com hem de tindre un hort, com plantar les fruites, verdures, etc. També tenim un hort on plantem algunes coses: L’hort funciona molt bé i els alumnes estan molt content i satisfets quan veuen el resultat i s’emporten a casa lletugues, etc.. que han cultivat ells mateixos. També altres com la brigada verda, etc.

ER: Està ben integrat?

A: Sí està ben integrat en l’entorn. Es troba en mig de la zona comercial i socialment també. La gent de seguida parla del JOAN XXIII quan anomenen el Grau, fins i tot gent que no viu al Grau ve al JOAN XXIII.

ER: Perquè pintaren? I perquè eixos dibuixos?

A: Naix d’un projecte que es diu “Paredes”. Persones que es dedica a pintar llocs públics, entre elles exalumnes del centre, que presenten a l’Ajuntament una sèrie de dibuixos per a posar-los en edificis públics de la ciutat. Vam proposar una sèrie d’idees sobre dibuixos que tinguin a vore amb l’educació però, quan van començar a pintar alguns dibuixos no van ser el que es van proposar.

ER: En Quines activitats ha participat.?

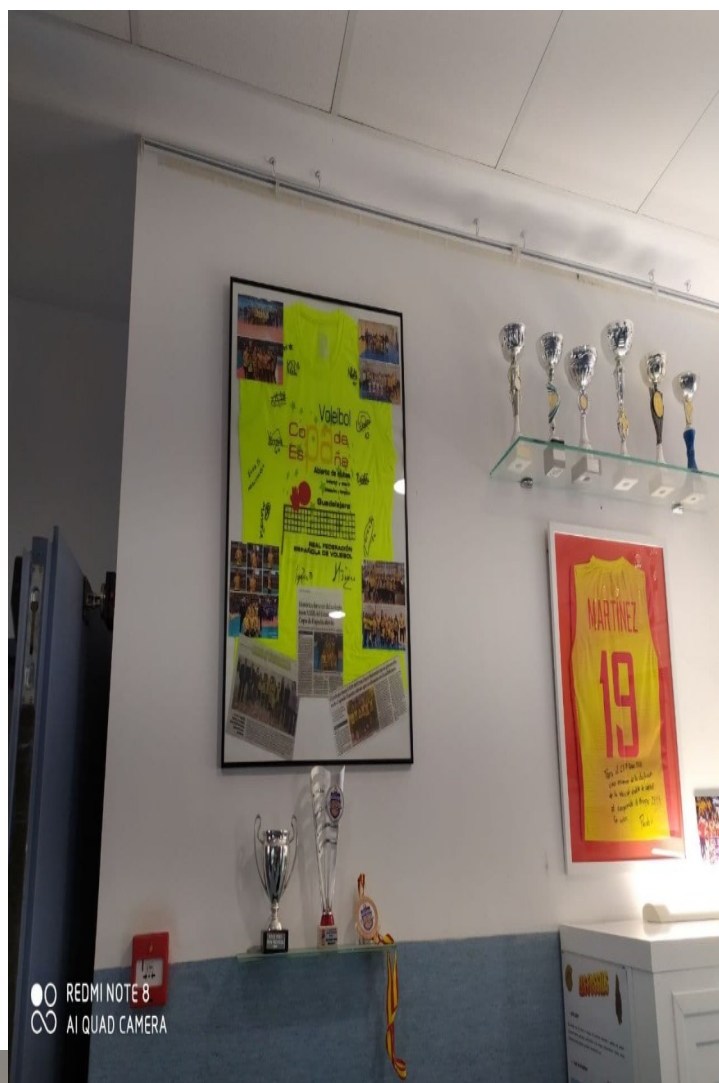
A: Des del curs passat el centre està molt implicat en participar i dur a terme l'escola inclusiva.

ER: Quins projectes per al futur?

A: Adherir-se al programa Erasmus en anglès però està en procés.

ER: Encara fan festivals? Quins?

A: El curs passat per la situació de pandèmia va estar difícil celebrar el festival de final de curs, aquest curs tampoc sabem encara, però el centre continua celebrant d'una manera educativa i formativa per a l'alumnat totes les dades i festivitats més significatives com quan vosaltres estàveu ací, com per exemple a Nadal, cantem nadales; a Carnestoltes, eixim al carrer de cercavila; i la Graduació d'infantil i sisé curs.

ER: Quantes aules té?

A: De normal tenim 12 aules de primària i 6 infantil, però enguany per la situació de la COVID en tenim 14 de primària.

Aquest curs també hem de fer dos torns de pati: de 10:30 -1:00 (1,2,3/ infantil els grups A), i de 11:00 – 11:30 (4,5,6 /Infantil els B) . Cada grup a un espai diferent

ER: L'escoleta quines aules té?

A: L'escoleta és independent, no és part del col·legi. L'edifici sembla integrat dins del nostre però és independent.

ER: Quins directors han passat? Quants? Quins? Quan?

A: Des del primer curs fins l'actualitat han passat molts directors. Així per damunt, de memòria són: Donya Milagros, el 1967 i primera directora; i després José Maria Valdecantos, Rosa Maria Martínez, Juan Penolva, i Elvira Català i Juli Signes, del 2001 al 2020.

ER: Quines coses diferents té el col·legi dels altres?

A: Tenim unes infraestructures que estan molt bé. L'edifici és del 1967 però en el 2003 va sofrir una reforma integral que li dona la configuració actual. Tenim tres assignatures en anglès i competència oral en anglès.

ER: S'ha quedat xicotet el col·legi?

A: No és que es quede xicotet sinó que tenim molt d'alumnat. Estem bé.

ER: Des de quan ets director? Estàs content amb el que fas?

A: Enguany he començat com a director. Abans he estat secretari i com sabeu vosaltres professor d'educació física.

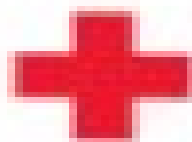
Sí, estic molt content, no ho canviaria. A qui li agrada ensenyar els xiquets, ser director és una gran responsabilitat. El que volem és transmetre als nostres alumnes valors i formar-los con a persones.

➤ LÁNZATE

EL VOLUNTARIAT
ÉS UN BUMERANG D'
ANADA I TORNADA

Creu Roja

CREU ROJA

Gandia

Maria S / Illyana I / Tsavetelina – 2n d'ESO C

Entrevistem al senyor Antoni Martí, Toni – com ens indica que li dieme. Toni és l'actual president de l'assemblea local de la Creu Roja de Gandia, però forma part com a voluntari de l'entitat des de fa més de 24 anys al llarg dels quals ha desenvolupat diferents tasques de voluntariat i responsabilitat entre les quals ens destaca la seua participació en actuacions del Comitè Internacional de la Creu Roja, de la qual n'ha estat Delegat Internacional, entre els quals l'assistència als terratrèmols d'Haití i Xilè, assistència als refugiats de Tanzània i la lluita contra la malaltia de l'Ebola a Sierra Leona. Ha estat membre del Comitè Provincial, autonòmic i Estatal de la Creu Roja. Medalla d'Or de La Creu Roja Espanyola pels anys de servei voluntari desinteressat em benefici dels altres.

Equip de Redacció (ER): Des de quan hi ha Creu Roja?

Toni (T): La Creu Roja es va fundar fa 150 anys, el 24 de juny del 1862. La Creu Roja és la primera de les grans organitzacions humanitàries. Va naixen com a reflexió de les terribles conseqüències que sobre la població i els soldats va tindre la batalla de Solferino, un enfrontament que va tenir lloc en aquesta localitat italiana entre les tropes franco-sardes i austríaques. Naix amb la vocació d'ajudar els col·lectius més desvalguts de la societat.

ER: Qui va fundar la Creu Roja

Toni: El fundador de la Creu Roja fou Henry Dunant, qui després de participar em la batalla de Solferino queda horroritzat i el 1863, Durant, amb altres quatre ciutadans suïssos més decideix crear el Comit  Internacional de socors per a Militars ferits, que és l'origen de la Greu Roja.

ER: Per qu  es va fundar la Creu Roja?

Toni: La Creu Roja es va fundar com a conseq ncia de l'horror i devastació que la guerra provocada sobre els soldats i la població em general.

ER: I quin és l'Objectiu de la Creu Roja?

Toni: L'objectiu de la Creu Roja ajudar a tot aquella persona que ho necessita. EN un inici la Creu Roja pretenia implicar els estats em la cura dels soldats ferits em conflictes armats, però actualment la Creu Roja ha ampliat molt el seu camp de treball i objectiu. Bàsicament pretén ajudar el major nombre de persones necessitades per la societat

ER: En quins països està present la Creu Roja?

Toni: En l'actualitat, la Creu Roja treballa per tot el món, crec recordar que només hi ha dos països on no està. Els temps i l'expansió pel mon de la Creu Roja ha fet que aquesta haguera d'adaptar-se a les diferents cultures i religions i actualment em el països musulmans es parla de la Mitja Lluna Roja i ja, més actualment, em els països budistes hi ha una nova bandera que és com un rombo, però aquesta és molt poc coneguda.

Aquest debat va sorgir perquè encara que la bandera de la Creu Roja és la bandera suïssa amb els colors invertits, la presència de la creu dificultava la implantació de la Creu Roja en països no cristians.

ER: Des de quan està la Creu Roja a Gandia?

Toni: No sabem exactament quan es funda l'assemble local de la Creu Roja a Gandia, però sí sabem que la presència de la Creu Roja a Gandia és de fa més de 100 anys. Tenim documentació gràfica, fotografies, de voluntaris de la Creu Roja davant de la Marquesa recaptant fons

ER: Què significa per a la Creu Roja, ajudar?

Toni: Per a la Creu Roja ajudar significa intentar que el món siga més just.

ER: Amb quins recursos compta la Creu Roja?

Toni: La Creu Roja compta principalment amb les aportacions dels seus voluntaris que paguen una quota anualment, també donacions directes d'empreses i particulars com de convenis amb l'administració pública com l'Ajuntament de Gandia i altres de la Comarca per prestacions de servis com el socorrisme a les platges.

ER: Aleshores, quins tipus d'aportacions podem donar?

Toni: Tenim una campanya em Nadal per recollir joguets pels xiquets que no em podem tindre. Abans per exemple, recollíem joguets de donacions de la gent i ens vam trobar amb la sorpresa que els xiquets acabaven amb joguets que ells no desitjaven i/o trencats. La reflexió d'aquest fet ens va portar a la conclusió que el millor per col·laborar és aportar diners, fer-se soci i pagar la quota o aportacions puntals em campanyes. També la campanya de recollida d'aliments, principalment aliments per a xiquets menuts.

ER: Com se n'adona la Creu Roja de les necessitats de la gent?

Toni: La Creu Roja és una organització molt sensible al que passa en la nostra societat i les necessitats de la gent, formada per milers de voluntaris de tots els sectors de la societat, però principalment és la pròpia gent necessitada la que acudeix directament a la Creu Roja a demanar ajuda

ER: I com ajuda la Creu Roja els xiquets?

Toni: Tenim un programa de reforç escolar per a xiquets que vénen a les nostres instal·lacions per la vesprada a fer els deures i a que els ajuden amb els estudis. Són xiquets enviats per serveis socials.

ER: Quants voluntaris té la Creu Roja a Gandia?

Toni: A hores d'ara, a Gandia, La Creu Roja compta amb uns 1200 voluntaris inscrits, dels quals aproximadament uns 400 o 500 són actius.

ER: De què es pot ser voluntari?

Toni: En la Creu Roja es pot ser voluntari de moltes coses. Són molts els programes i campanyes que desenvolupem. A Gandia estem des de socorrisme aquàtic fins a professors de valencià i castellà per a nouvinguts, atenent uns 130 persones des de les 10:30 fins les 12:30. També captació de fons, emergències, actes culturals, etc...

ER: A quina edat es pot començar a ser voluntari?

Toni: Per a ser voluntari de la Creu Roja has de tindre mínim 16 anys i fer un curs de formació sobre els principis, organització i funcionament de la Creu Roja. Abans dels 16 anys pots participar de la Creu Roja joventut i participar en les seues activitats com a usuari.

ER: A què ha de comprometre's un voluntari?

Toni: Ser voluntari de la Creu Roja és totalment "voluntari", cada persona es compromet em allò que pot i vol d'acord amb les seues inquietuds i disponibilitats. El més important o fonamental és que el voluntari ha de complir amb allò que s'ha compromés i em cas de no poder avisar amb la suficient antelació

ER: Com està vivint la Creu Roja la pandèmia de la COVID?

Toni: La Creu Roja de Gandia, amb la situació creada per la COVID està portant alimentació a les persones necessitades que no podem desplaçar-se fins a les nostres instal·lacions per recollir-la. Els transporten el menjar fins a les cases. Els vehicles de què disposa la Creu Roja Gandia són gràcies a donacions d'empreses i entitats.

ER: Moltes gràcies per atendre'ns

Toni: Gràcies a vosaltres per donar a conèixer el que fem des de la Creu Roja de Gandia.

Humanity

Humanidad Humanité الإنسانية

Impartiality

Imparcialidad Impartialité عدم التحيز

Neutrality

Neutralidad Neutralité الاستقلال

Independence

Independencia Indépendance العِصَاد

Voluntary service

Volontariado Volontariat الوحدة

Unity

Unidad Unité الخدمة التطوعية

Universality

Universalidad Universalité العالمية

Alvin Estruch

1r d'ESO C

Mohamed / Simeón / – 2n d'ESO

Entrevistem a Alvin, alumne de 1r d'ESO C i guanyador del premi de disseny del concurs de cartells «El món que volem», 25 de novembre, «dia internacional del lluita contra la violència», en la categoria d'ESO

Equip de Redacció (ER): Com et dius?

Alvin: Em dic Alvin, tinc 12 anys i vaig a primer de la ESO, en l'IES VELES E VENTS.

ER: T'esperaves que guanyasses el premi?

Alvin: No, no m'ho esperava.

ER: Com has pensat fer el dibuix?

Alvin: Ho he mirat per internet.

ER: Tenies una altra idea?

Alvin: Sí, fer un dibuix de dos mans agarrant-se, un xic i una xica.

ER: Com t'has sentit al guanyar el premi?

Alvin: M'he sentit normal.

ER: Per a tu, aquest premi és alguna cosa gran o important?

Alvin: Sí. Sí ho és.

ER: Algú t'has ajudat a fer el dibuix?

Alvin: No, però ho he mirat per internet.

ER: Algú t'ha criticat el dibuix?

Alvin: No, ningú

ER: T'has esforçat tant com para guanyar el premi?

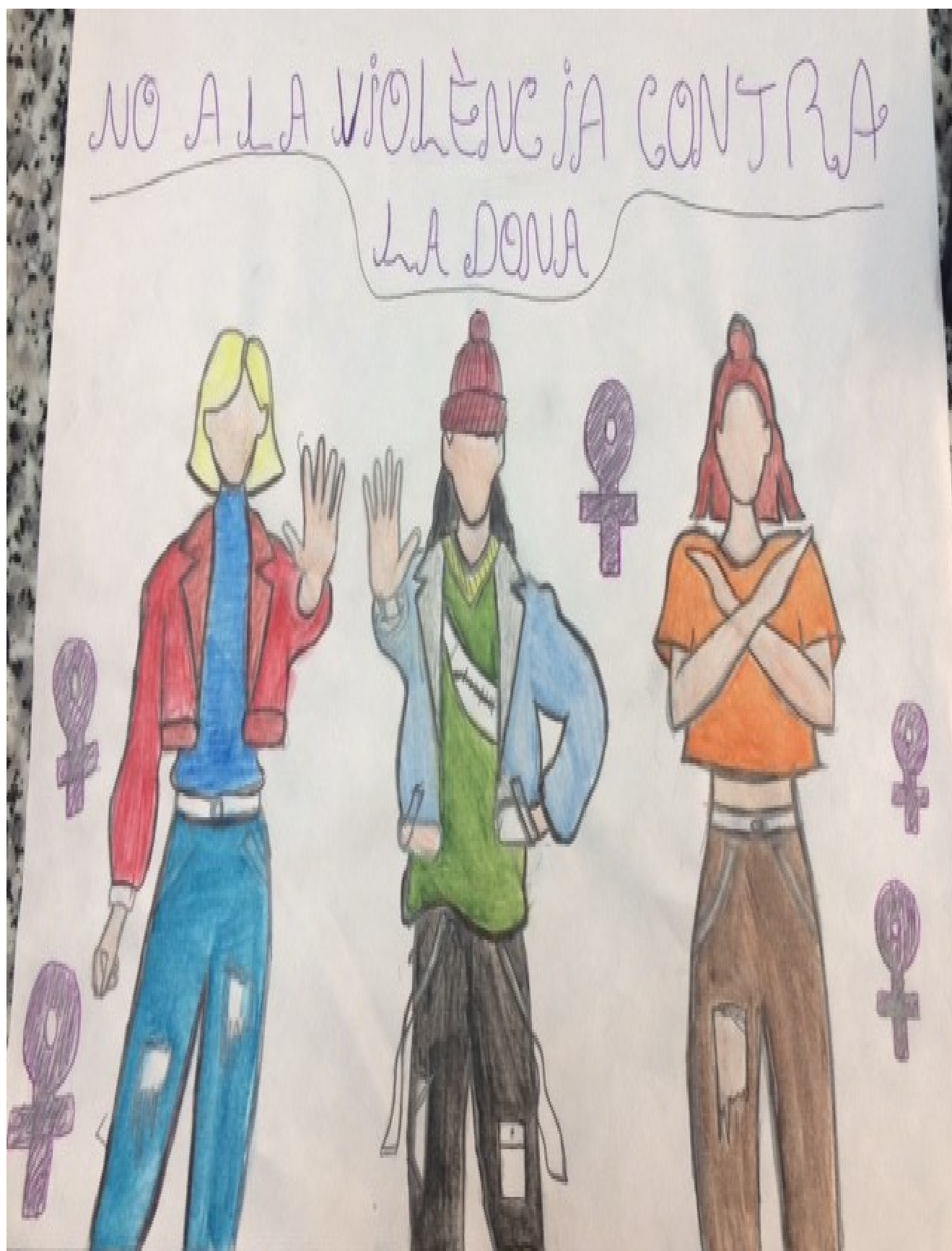
Alvin: No, però crec que he get un gran treball

ER: T'has dit alguna cosa els teus pares pel premi?

Alvin: Sí, que estan orgullosos

ER: Per què gas decidir participar en aquest concurs?

Alvin: Per què mai ha guanyat un premi i per diversió.

1r Premi, categoria ESO – Autor: Alvin Estruch – 1r d'ESO C

David Fuster: La música i la COVID

Rodrigo Morant Pons – 3r d'ESO

Ens trobem al centre de Gandia, a la porta del “Teatre Serrano”, on ens hem citat amb l'artista David Fuster Celma, un pianista molt famós de la Safor. Acaba de fer el primer concert després de la parada de la pandèmia. Anem a preguntar-li com li ha anat.

Rodrigo Morant: Bona vesprada, David. Moltes gràcies per acceptar aquesta entrevista.

David Fuster: Bona vesprada,

R. M.: És un plaer. Primer que tot, com ha anat el primer concert després de tant de temps?

D.F.: Millor del que m'esperava, ja que no ens hem pogut juntar massa per a assajar i tenia una mica de por.

R.M.: Com ha afectat el COVID-19 a la indústria de la música?

D.F.: M'alegra que m'ho preguntes perquè són temps difícils per al món de la cultura i molta gent no es preocupa. Els músics entenem que no és moment de fer actes on s'ajunte molta gent, però demanem comprensió i ajuda a les autoritats per a poder tenir feina.

R.M.: Sempre has volgut ser pianista?

D.F.: Sí, per això no m'agradaria renunciar al meu somni. Des de xicotet se m'ha donat molt bé tocar el piano, de fet, treia sempre matrícula d'honor en el Conservatori.

R.M.: Quin ha sigut el teu major projecte?

D.F.: És difícil triar-ne un, així que et diré els tres que més m'han agradat. El primer va ser un projecte amb el qual porte ja 20 anys, que és l'orquestra “Eufòria”, on soc teclista. El segon va ser en 2010 quan vaig participar en l'òpera “la Traviata” de Verdi. I l'últim ha sigut fa pocs anys, quan vaig poder tocar per al ballet de la Royal Academy of Dance.

R.M.: Què t'agrada més donar concerts o donar classes?

D.F.: Actualment estic combinant les dos coses. Done classes de piano a l'Escola de Música del Grau. Em diverteix més donant concerts, però quan vaig a les audicions dels meus alumnes em sent molt orgullós d'ells, així que no podria triar-ne-un.

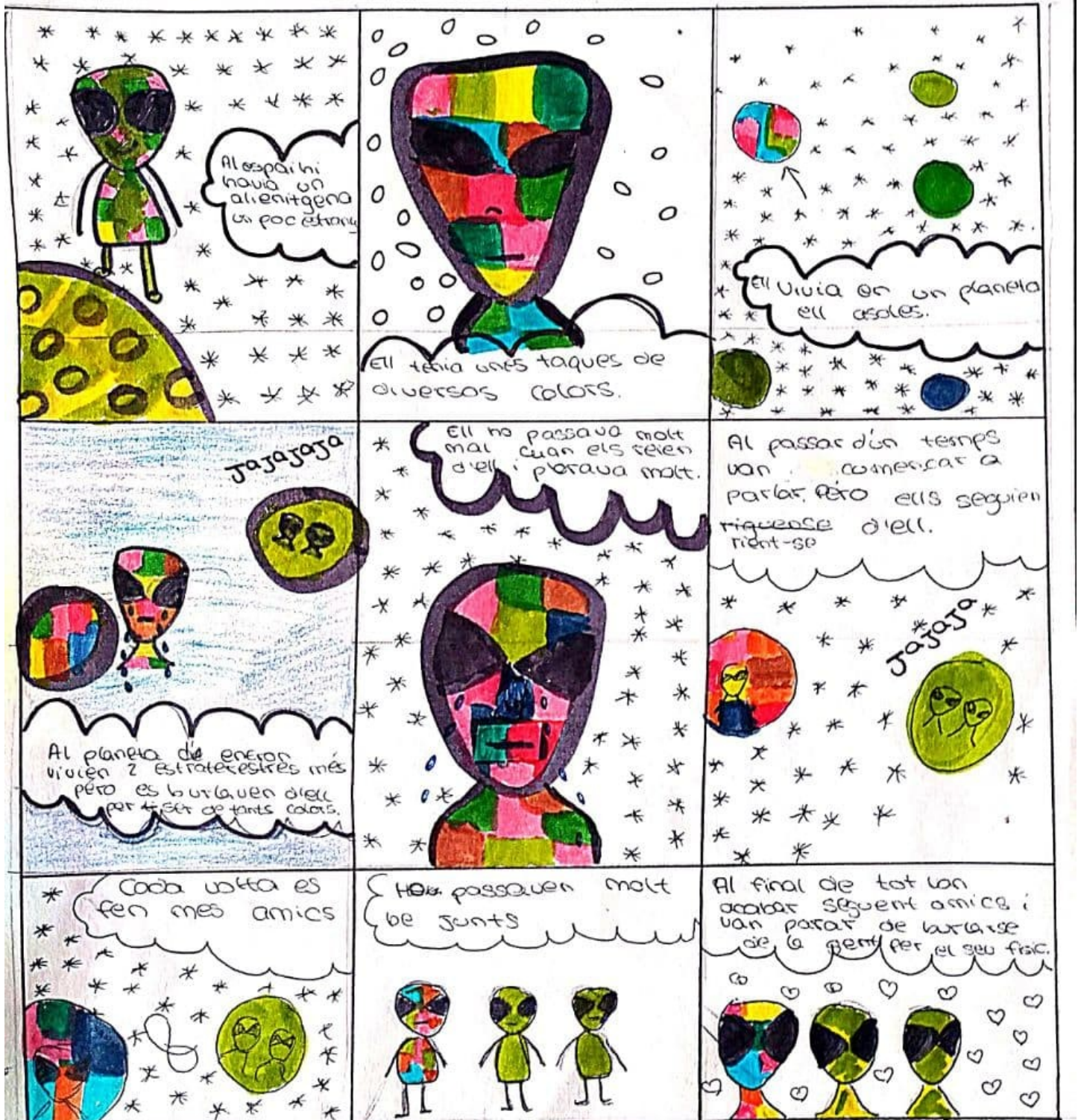
R.M.: T'agradaria que el teu fill seguira els teus passos?

D.F.: Sí, per descomptat. Ell ara té 10 anys i ja toca el piano, i pense que serà millor que jo.

R.M.: Moltes gràcies, que vaja tot molt bé!

D.F.: Moltes gràcies a vosaltres.

l'espai

EL BULLING ESCOLAR

Equip docent - 1r d'ESO Tots els cursos

ADOLESCENTS I NOVES TECNOLOGIES (realitzat per l'alumnat de 1r d'ESO B)

Estem immersos en una societat canviant, en la qual les tecnologies de la informació i la comunicació (TIC) s'han convertit en un element indispensable en les nostres vides. Els adolescents conformen un dels col·lectius més vulnerables a l'impacte de les noves tecnologies, principalment quan es tracta de l'ús d'ordinador, telèfon mòbil i videojocs. En aquest sentit, tota la comunitat educativa ens veiem en la necessitat de contribuir en la prevenció de conductes de risc associades i de fomentar bons hàbits d'ús de les TIC.

Amb l'objectiu de conèixer l'accés i l'ús de les tecnologies de la informació i comunicació entre els alumnes d'Educació Secundària Obligatoria, el grup de 1r d'ESO B de l'Institut Veles e Vents hem estat reflexionant al llarg de diferents sessions en el marc de l'acció tutorial sobre quin és l'ús que li donen els joves a la tecnologia, quins riscos i efectes té el seu ús abusiu i quines són les propostes per a un ús més responsable d'aquestes.

Les noves tecnologies, especialment Internet, han revolucionat el món de la informació i els nostres adolescents han sabut aprofitar aquests beneficis. Els joves són conscients que hui en dia necessiten la tecnologia per al seu dia a dia en totes les seues formes: Internet, xarxes socials, telèfons, apps, jocs, televisió, etc. Aquestes tecnologies són una part essencial en la seua vida diària i com a 'nadius digitals' són conscients de la gran dependència que tenen respecte d'aquestes. Però per a què utilitzen internet i les xarxes socials els nostres joves? Doncs principalment per a comunicar-se, interaccionar i discutir sobre múltiples temàtiques amb altres persones, especialment via xarxes socials. Però també per a crear i compartir contingut digital (fotografies, vídeos, articles), formar part de grups amb aficions semblants, jugar a videojocs, aprendre sobre assumptes que els interessin o com a ferramenta per a fer els deures de l'escola. La majoria d'ells tenen molt clar quins són els beneficis de la tecnologia en les seues vides: l'accés ràpid a la informació, mantindre i establir relacions socials, el sentiment de pertinença i autoestima per sentir-se connectat amb els amics i els grups.

No obstant, d'altra banda també són conscients dels riscos. És important recordar que, de la mateixa manera que els adolescents tenen unes regles per a un comportament offline, és a dir, a la vida real i no virtual, també necessiten una miqueta d'orientació quan naveguen pel món virtual. El risc que més preocupa als joves és l'ús abusiu i la dependència respecte als dispositius mòbils, la gran majoria reconeixen que passen almenys 6-7 hores al dia davant d'una pantalla. Tanmateix altres dels riscos associats són el ciberassetjament, una gran part de la classe confessa haver-se sentit assetjat o intimat per algú a través de les xarxes alguna vegada sense saber com actuar front aquestes amenaces; l'aïllament, perquè el fet de passar massa temps dedicat a la xarxa i a l'ús de la tecnologia és un temps que no es passa cara a cara amb la família i els amics; la pèrdua de concentració, la sobreestimulació o la dispersió de l'atenció; inclús la difusió de material inadequat, molts no són conscients que publiquen o que comparteixen material inadequat a les xarxes o amb els amics i que poden açò pot tindre conseqüències legals serioses.

Amb tot açò ho tenen prou clar. Molts d'ells admeten que són incapaços de tindre un autocontrol ferm respecte a l'ús del telèfon mòbil i per això tot i que de vegades rebutgen el control parental són conscients de la necessitat d'establir límits. Es tracta doncs d'implantar un equilibri. Tots, especialment els joves, hem d'aprendre a exercir la moderació en les coses en què passem el temps. La tecnologia per als adolescents és divertida i els permet estar connectats amb els seus amics i familiars, cosa que és important. Alguns adolescents ho faran passant molt de temps connectant-se amb els seus amics a les xarxes socials o quedant amb altres "jugadors" quan juguen jocs multijugador en línia. Està bé! Però és important ajudar-los a equilibrar-ho amb l'exercici físic, l'aprenentatge i altres tipus de jocs, i assegurar-se que tinguin temps també per a valorar i gaudir el que significa passar temps cara a cara amb la gent ...

JO PRACTIQUE

#CIBERBONTRACTE

Pateixes ciberassetjament o coneixes algú que en patisca?

ALUMNAT

Utilitza emoticones positives.

Envia missatges de suport i ànim a les persones que estimes.

Visita pàgines i envia enllaços que permeten aprendre i compartir coses noves, jugar i gaudir junts i juntes.

Si envies fotos o vídeos on ixes tu, fes-ho somrient, estudiant, ballant, fent esport..., per a compartir aquests bons moments.

Pensa en els companys i companyes que poden sentir-se exclosos. Inclou-los en els teus grups i no deixes que se senten sols i soles.

FAMÍLIES

Comunica't. Si detectes un comportament estrany, parla amb el teu fill o filla.

Vigila. Supervisa que el contingut web que visiten els teus fills i filles siga adequat.

Controla el temps de connexió. És important saber quan i quant de temps passa el teu fill o filla connectat.

Tens dret i responsabilitat. Has de saber com es relaciona el teu fill o filla en les xarxes socials i tenir-hi accés.

Actua. Denuncia qualsevol situació inadequada.

I TU QUÈ FARIES? REFLEXIONS SOBRE L'ASSETJAMENT (realitzat per l'alumnat de 1ESOA)

Si observem qualsevol situació d'assetjament escolar, podem veure que és un moment en el qual l'agressor se sent superior, més fort o popular i pensa que l'agredit és més dèbil, inferior o poc popular. Això fa que l'agressor pense que pot utilitzar la violència de forma pública i que no passarà res. Però la publicitat dels actes fa que siga més fàcil ajudar a la víctima perquè hem de tindre clar que si estem davant d'una situació d'assetjament i no actuem, nosaltres també som culpables. Cal que actuem sí o sí. A més podem buscar ajuda i/o denunciar els fets.

Ara passem a l'acció. Realment què podem fer nosaltres? Després d'una profunda reflexió cal afirmar que la primera cosa que hem de tindre clar és que no podem deixar passar cap tipus d'agressió, per menuda que siga perquè si consentim una agressió xicoteta, la situació anirà agreujant-se. Per tant, hem de tractar amb els màxim respecte als altres en qualsevol lloc i en qualsevol moment. No val allò de: «Si era una broma».

Com ho farem per tindre èxit? Des de ben menuts cal difondre idees de bona convivència i de no-agressió. Així aconseguirem passar de la falta d'acció davant les agressions per part d'alguns membres de la societat a l'acció directa per evitar la violència per part de tota la societat. Podem fer una cadena i aquest comportament de valents s'escamparà i es convertirà en una norma.

Però finalment ens quedaria planteja-nos una última pregunta: «El grup d'Amics ens protegeix?» Si el nostre entorn està format per bons amics, ho siga que està format per amics que estan per als moments divertits però també per als difícils, i ens protegeix, aquest grup no deixarà que ens passe res i evitarà que acabem patint assetjament.

Hem de tindre clar que sense violència la vida és millor. Ajuda i denuncia, si cal. Per un món sense violència.

IVACUNA PER A TOTES I TOTS! Violència 0 (realitzat per l'alumnat de 1ESO C)

La classe de 1r ESO C, volem deixar ben clar que la violència, de qualsevol tipus, no porta res bo.

Diversos actes poden ser considerats com a violència, com ara espentejar-se, utilitzar paraules ofensives, barallar-se...

I és que hi ha diferents tipus de violència. Entenem com violència física quan es produeixen colps i espentes.

També la violència pot ser verbal. En aquest cas són els insults i les amenaces les que estan darrere d'aquests actes. La violència verbal pot produir una situació d'assetjament, i es pot donar a través de les xarxes socials.

La classe de 1r ESO C, demanem poder estar a un centre amb VIOLENCIA 0.

Per a poder aconseguir-ho posem en marxa les següents accions:

Fer fora els insults i les amenaces, ens hem de parlar amb respecte. També és important quan algú ens diu que una cosa li molesta, deixar de fer-ho. Un mètode molt eficaç per garantir la violència 0, és tindre clar el que significa divertir-se, jugar i passar-ho bé.

La paraula és poderosa, i saber utilitzar-la per argumentar i dialogar evita els conflictes.

Volem riure tots, però no a costa dels altres.

La vacuna contra la violència passa per fomentar la denúncia, per ser valents i valentes.

I per això, CAL QUE ENS VACUNEM TOTS!

VIOLENCIA 0

SI TU PASSES, PASSEN COSES

POSA'T LA MASCARETA

Amb el COVID-19 no es juga.

La teua salut i la de la gent que estimes està en joc

Més informació ací

El uso de animales para el entretenimiento

Erik Guitiérrez Arenas – 1r FPQB Perruqueria

El entrenamiento es un acto que realizamos a menudo para encontrar una forma de divertirnos y de disfrute, es un acto bastante positivo puesto que mejora la capacidad de relación ya que puedes salir de fiesta a conocer gentes, puedes ir al cine, de compras, etc. También puedes disfrutar en casa ya sea viendo la televisión o jugando con juguetes en el caso de los niños. Pero en todos estos métodos para el entrenamiento existe el de animales, para el disfrute o como diría yo, ganar dinero a costa de explotar animales.

Es bastante común ver en las noticias un animal de un circo o un zoo, a primera vista puede parecer todo bastante inocente pero en el caso de los circos detrás de esas horas de diversión para el público se esconden muchas más horas de explotación a animales salvajes y libres por naturaleza. En cualquier circo podemos ver a un elefante montando en bicicleta, pero ese elefante ha estado mucho sometido a presión y estrés constante ya que para su supuesto entrenamiento o mejor dicho, maltrato, se utilizan barras de metal con puntas de gancho, látigos, collares que provocan descargas y otras muchas herramientas usadas para el dolor. Se les obliga a comer, dormir y hacer sus necesidades en una misma jaula, y eso solamente para ganar dinero con espectáculos claramente miserables.

En el caso de los zoológicos, los animales habitan en jaulas de pocos metros cuadrados por lo que les privan de libertad. Reciben cada día millones de personas en sus jaulas, les hacen miles de fotos y los venden a revistas que fomentan el maltrato.

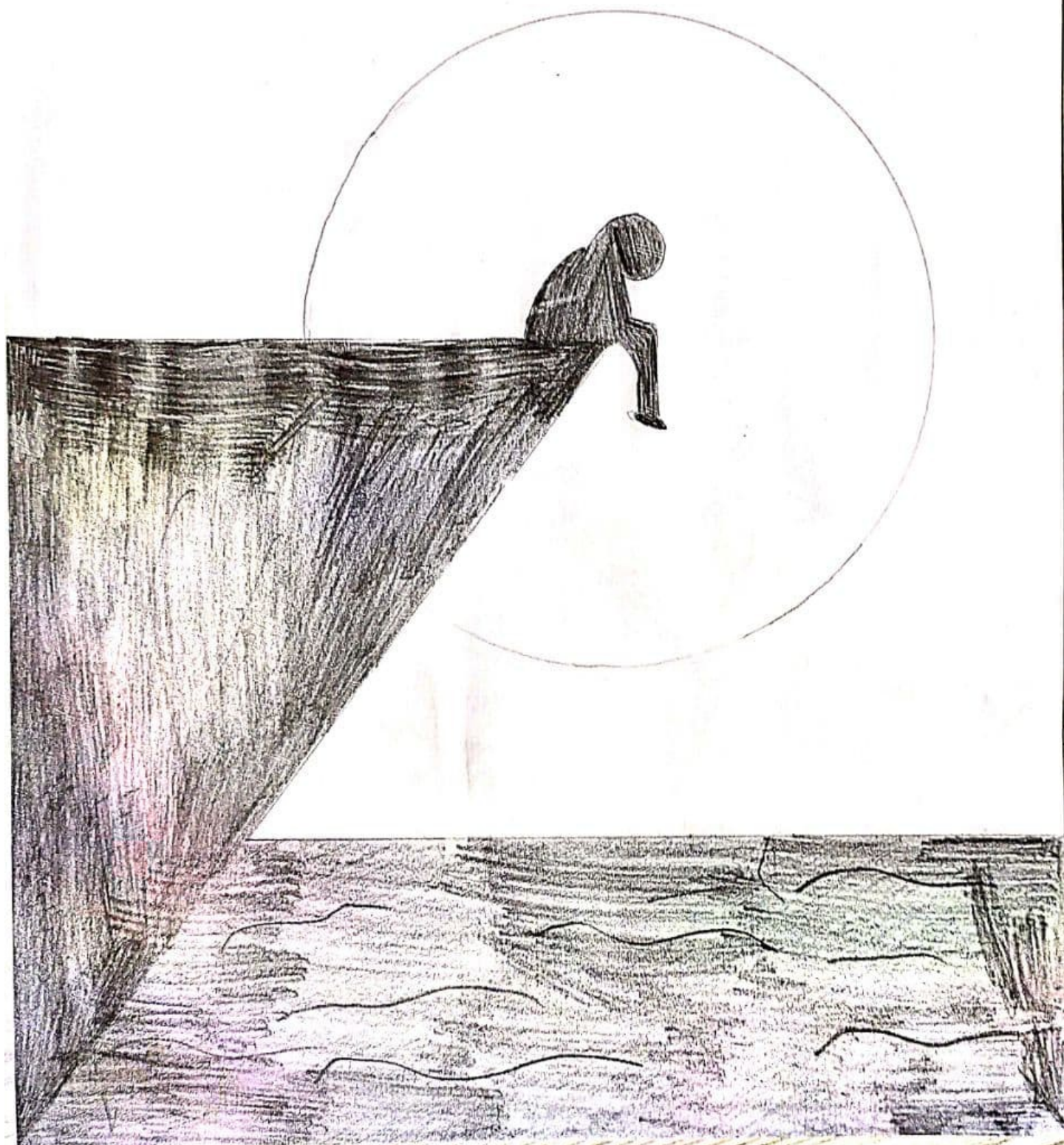
Esos animales acaban desarrollando problemas psicológicos, se desorientan y se vuelven más agresivos por lo que provocan más accidentes con sus visitantes y luego, se sacrifica o se maltrata más al animal por haber metido un zarpazo a alguien.

También hay varios casos de utilizar animales para divertirse como la compra de animales, generalmente pequeños cachorros, para regalar por Navidades a tu propio hijo y luego abandonarlo porque se ha hecho mayor y ya no se le quiere.

Por lo que yo pienso que se debería abolir cualquier tipo de comercio relacionado con el maltrato de animales y deberían devolverlos a sus espacios naturales, porque sinceramente no entiendo como los adiestradores de zoos y circos pueden dormir tranquilamente por las noches habiendo provocado tanto estrés en un animal.

NO
AL MALTRATO
ANIMAL

illegible

El primer senegalès a Gandia

Aitana Calabuig – 2n d'ESO A

El primer senegalès que va arribar al Grau de Gandia va ser Morkebe, Paco per als dels Grau . Va ser a finals dels anys 80 ,una freda nit d'hivern.

Paco venia en avió des de Dakar. Va aterrar a Manises. Només sabia que la seua destinació era Gandia. Una vegada a l'estació del Nord, a València, va agafar l'últim tren cap a Gandia .

Quan el tren arribà a Sueca, Paco va baixar pensant que era la seua destinació final. Allí va preguntar i un treballador de l'estació li va dir que estava a Sueca, que havia baixat abans de temps i que ja no hi havien més trens cap a Gandia fins el dia següent.

Davant la mirada de Paco, el treballador de l'estació va deixar Paco que poguera passar la nit a l'estació però havia de quedar-se sota d'unes taules fora de l'edifici principal. Finalment Paco va passar la nit així, sota una taula, aquesta fou la primera nit a Europa fora d'Àfrica.

A la matinada següent, en arribar a Gandia, va prendre de nou el tren i va començar una nova etapa de la seua vida que dura fins el dia de hui.

en valencia

La gata Missi

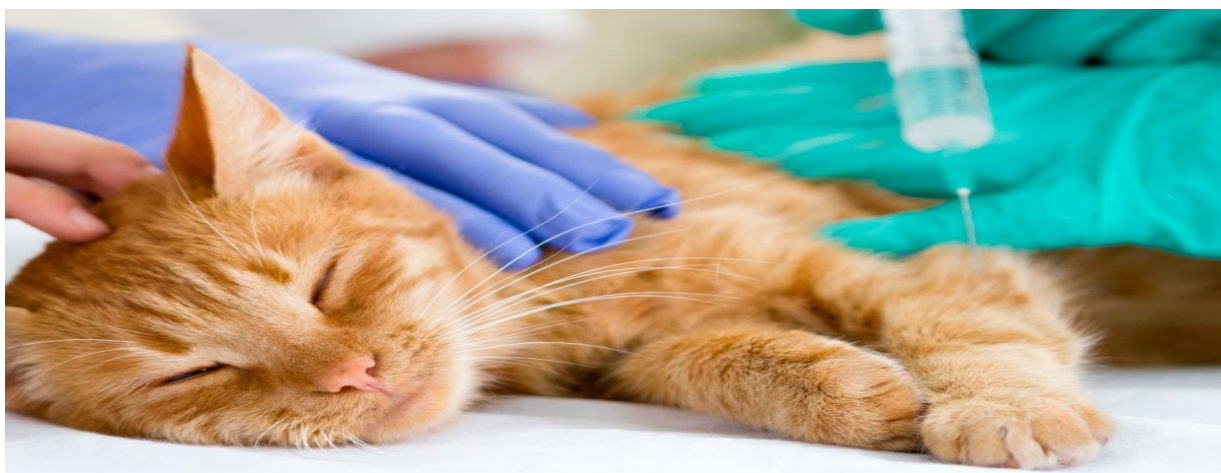
Lucia Escrivà – 2n d'ESO B

He escollit aquesta història pensant en fer referència al maltracte animal. Aquesta història no me l'ha contat ningú, ni la meua família ni en el col·legi, però l'he escrita pensant que no és un tema que es parle molt, però que existeix. Espere que vos agrade i podau posar-vos en la pell d'aquest animal, reflexionant sobre aquest tema.

Aquesta és la història de Missi, una gata valenta que busca la felicitat i l'amor que es mereix i que per aconseguir-ho passa per moltes dificultats.

Missi només tenia tres mesos d'edat, era una gateta preciosa, menuda i plena de vida. Així que una família la va adoptar per al seu fill Andreu. Però a mesura que passava el temps Missi anava fent-se adulta i va arribar el dia que va tindre fills amb el gatet que tenien abans que Missi aplegara a les seues vides.

Per aquell temps els pares d'Andreu no estaven passant per un bon moment, ja que la mare d'Andreu l'havien acomiadada del seu treball i el pare d'Andreu tenia molts deutes per pagar.

A tot això, es va afegir que Missi es va posar malalta i quan la van portar al veterinari, aquest els va dir que tenia una malaltia degenerativa, és a dir, que poc a poc aniria a més fins que moriria i que el tractament tenia unes despeses moltes elevades, i en aquell moment els pares d'Andreu van decidir que no podien seguir cuidant d'ella i la van deixar al carrer abandonada a la seua sort, separant-la dels seus fills i del gatet pare.

Missi no entenia el que estava passant, va anar darrere d'ells però ells l'evitaven. Se'n van anar amb el cotxe i van deixar a la pobra Missi malalta en mig del carrer. Però Missi no es va rendir ja que volia recuperar els seus fills i va anar caminant malalta fins a la casa en què vivia, però com la casa estava molt lluny, en el llarg viatge va tindre la mala sort que un home gran i barbut la va agafar per a fer negocis bruts. La va portar a un lloc on hi havien molts animals com ella, Missi espantada només volia recuperar la seua vida d'abans i sobretot els seus fills.

Volien a Missi per a matar-la i després vendre-la com si fora una estàtua antiga d'un gat. Quan anaven a fer-ho Missi va aconseguir escapar gratant l'home, però aquest li va fer un tall en la pata al gratar-lo. Missi va aconseguir eixir d'allí, però estava ferida, coixa i malalta, a més no s'havia on estava i li va resultar molt difícil trobar el camí a casa. Van passar dos dies i Missi estava deshidratada i es moria de fam. Estava en molt mal estat i havia perdut totes les esperances de trobar els seus fills, però el que tenia clar és que no volia recuperar la vida d'abans perquè havia comprés que no li importava a la família que pensava que tenia, que només era un passatemps per a ells, un joguet per Andreu, ja que no els va costar ni mica deixar-la al carrer, no els va importar gens els sentiments que té una persona per ella, no s'ho van pensar dos vegades i la van deixar sense cap remordiment, malalta, a més no s'havia on estava i li va resultar molt difícil trobar el camí a casa. Van passar dos dies i Missi estava deshidratada i es moria de fam. Estava en molt mal estat i havia perdut totes les esperances de trobar els seus fills, però el que tenia clar és que no volia recuperar la vida d'abans perquè havia comprés que no li importava a la família que pensava que tenia, que només era un passatemps per a ells, un joguet per Andreu, ja que no els va costar ni mica deixar-la al carrer, no els va importar gens els sentiments que tenien per ella, no s'ho van pensar dos vegades i la van deixar sense cap remordiment.

Aleshores l'objectiu de Missi era trobar els seus fills i impedir que feren el mateix amb els seus fills, però no li quedaven forces per seguir endavant estava molt cansada per la seua malaltia i quan menys s'ho esperava ja estava enfront de casa.

Missi es va alegrar molt al veure que els seus fills estaven bé. Però quan tot pareixia anar millor des de la mateixa finestra eixia fum. S'estava incendiant l'habitació. Missi no s'ho va pensar, immediatament va entrar a la casa i va salvar els seus fills però Andreu encara estava dins de l'habitació i els pares estaven plorant desesperats perquè no podien entrar-hi pel foc que hi havia. Missi va recordar els moments que jugaven i es cuidaven entre ells i va llançar una manta a Andreu per a que es protegira del foc, va entrar dins i va espijjar amb el seu capet a Andreu cap a fora per a salvar-ho.

Ho va aconseguir, Andreu estava bé! Però Missi no va aguantar molt més i va morir a l'intentar salvar Andreu. L'actitud de Missi diu molt d'ella perquè malgrat que l'abandonaren per la seua malaltia i la separaren de la seua família, va entrar dins de l'habitació per a salvar a la persona que li va donar l'esquena.

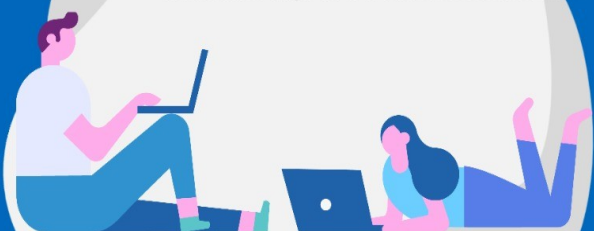
educació

Prova d'accés als

cicles formatius

PROVES D'ACCÉS A CICLES FORMATIUS 2021

Teniu més info a www.velesevents.com

CALENDARI

- 1. MATRICULA** – Del 25 al 31 de març del 2021
- 2. Publicació provisional dels llistats d'admesos** – 28 d'abril del 2021
- 3. Reclamacions al llistat provisional d'admesos** – Del 28 al 30 d'abril del 2021
- 4. Publicació definitiva dels llistats d'admesos** – 6 de maig del 2021
- 5. REALITZACIÓ DE LES PROVES ESCRITES** – 24 i 25 de maig del 2021

GRAU I PLATJA DE GANDIA

El “monte de las ánimas”

Lucia Gamara – 2n d'ESO B

He escollit aquesta història perquè és la meua llegenda preferida i, perquè, aquesta muntanya es troba en Sòria, d'on són els meus pares. Aquesta llegenda està narrada per Gustavo Adolfo Bécquer i és molt famosa en la província. El “Monte de las ánimas” és una muntanya real que està al costat de la ciutat de Sòria. Jo la conec perquè el meu pare em va recomanar llegir-la.

La nit de difunts em va despertar, a no sé quina hora, les campanes. Vaig intentar dormir. ¡Impossible! Elles em van recordar una tradició que vaig escoltar fa poc en Sòria. Per a passar l'estona vaig decidir-me a escriure-la:

- Nugueu els gossos; feu la senyal amb les trompes per a que es reunisquen els caçador i donem la volta a la ciutat.- Va dir un dels caçadors.-La nit s'apropa es dia de tots sants i ens trobem al “Monte de las ànimes”.

- ¡Tan prompte!- Es va queixar Beatriz.

- Un altre dia ens quedàrem però, hui, no.- Li contestà el caçador.

- Encara no portes ni un any en aquest país que havies vingut des de molt lluny- Li digué el seu cosí a Beatriz.-

Aquesta muntanya que hui s'anomena de les ànimes va pertànyer als templaris, que tenien un convent, és el que veus allí al marge del riu. Conquistada Sòria als àrabs, el rei els va fer vindre de terres llunyanes per a defendre la ciutat. Els nobles van queixar-se perquè ells també podien defendre-la com la van conquerir. Durant uns anys els nobles i els templaris van augmentar el seu odi. Fins que un dia els nobles van passar pel territori dels templaris (“el Monte de las ánimas”) i va passar una batalla espantosa. La muntanya va quedar sembrada de cadàvers i els llops van tindre un gran festí. La muntanya va quedar abandonada, la capella també i es van enterrar tots el cadàvers allí.

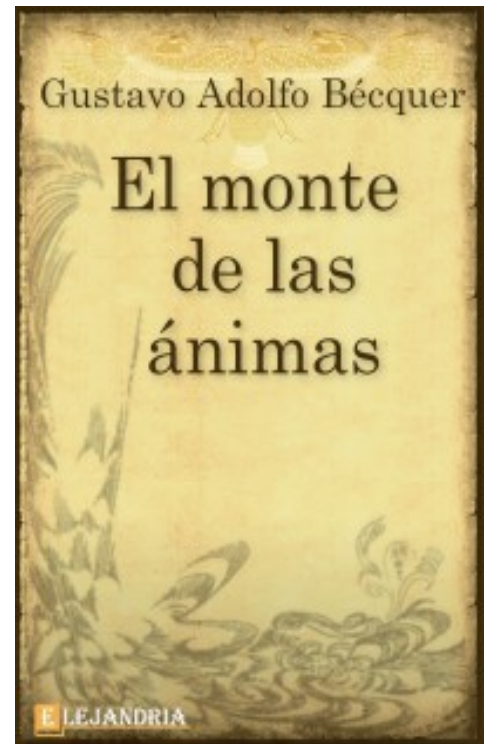
Des d'aquell dia diuen que quan és la nit de difunts, s'escolta la campana de la capella, i totes les ànimes corren com en una cacera fantàstica, el cérvols bramen, els llops aullen i al dia següent s'han vist impreses en la neu les peuades dels morts. Per això en Sòria se li diu “Monte de las ánimas” i per això he volgut eixir abans.- Li va explicar Alonso, el cosí de Beatri...

Ja en casa d'Alonso, asseguts al foc, li va comentar a Beatriz:

- Prompte hem de separar-nos i vull donar-te un regal. Tu que en donaràs?

- Recordes la cinta blava de la cacera de hui?- Li va recordar Beatriz.

- Sí

- Doncs, l'he perduda a la muntanya i volia deixar-te-la.

Alonso va eixir a cavall a buscar-la amb terror del que li podia passar.

Hores després, Beatriz se'n va anar al llit encara que Alonso no tornava.

Les dotze van tocar al rellotge, ella es va alçar inquieta. Entre les campanes va escoltar el seu nom:

- És el vent.- Va dir posant-se la mà al pit.

S'escoltaven portes tancant-se, els gossos, veus confoses, passos, etc. Es va intentar dormir...

- Beatriz...- Va sentir com un dit gelat li palpava la cara.

Es va tornar a alçar atemorida i pàl·lida, i va passar així tota la nit intentant adormir-se agafada als llençols.

Quan es va alçar de matí, després d'una nit d'insomni, una suada freda va cobrir el seu cos,... ¡Sobre la taula de nit havia vist sang neta i esgarrada, la banda blava que va anar a buscar Alonso.

Quan els servents van aplegar despavorits a dir-li la mort del seu cosí perquè l'havien devorat els llops, van trobar-la immòbil, agafada amb dues mans a una de les columnes del llit morta... ¡Morta d'horror!

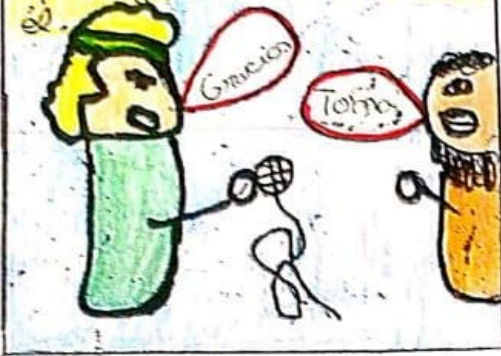
Diuen que després d'això, un caçador perdut que va passar la nit de difunts, abans de morir va poder contar com una xica plorant i amb els peus plens de sang rodejava la tomba d'Alonso mentre la perseguien les ànimes i llops.

El mito del minotauro

Salvador Miñana – 4t d'ESO B

Una vez allí, la hija del rey (Ariadna) ayudó a Teseo a matar al Minotauro, le dio un hilo largo a cambio que luego, ella se fuera con él.

Una vez dentro se enfrentó al Minotauro en una gran lucha.

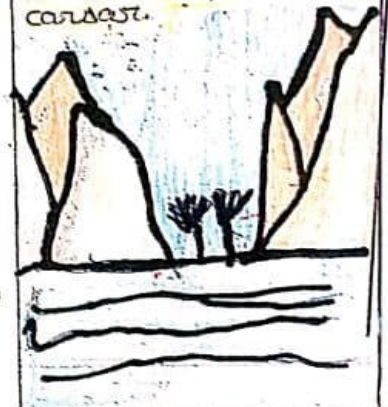
Teseo mató al Minotauro y salió gracias al hilo de Ariadna.

Teseo cumple la promesa y se marcha con Ariadna a Atenas.

De camino van una vez y deciden parar, para descansar.

Una vez allí Ariadna se queda dormida en la azotea y marchar sin ella.

Ariadna fue rescatada por un dios y que se casa con ella en el Olimpo.

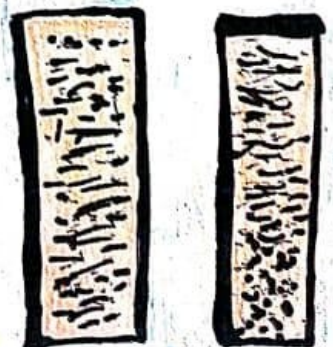

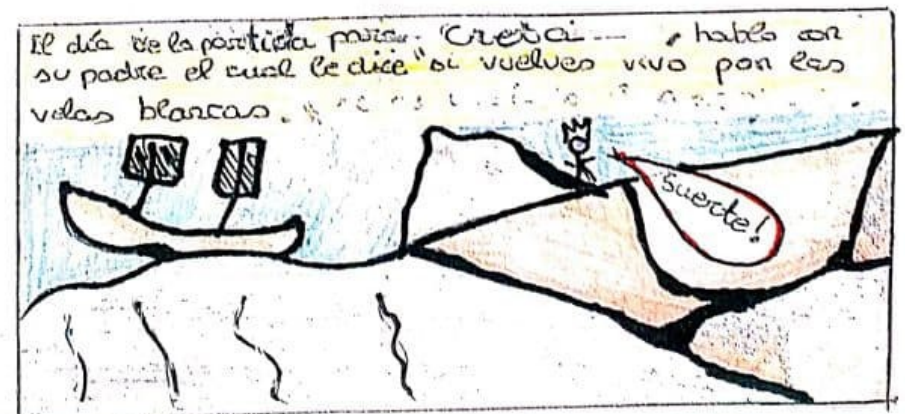
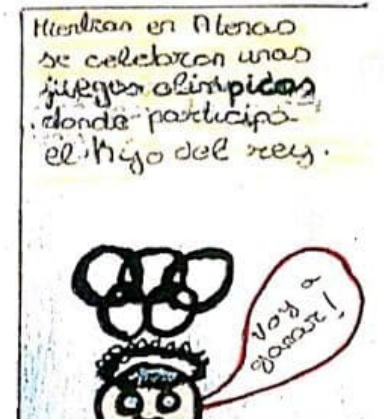
Mientras tanto, en Atenas se encontraba el padre de Teseo, que esperaba al barco desde un acantilado. Cuando vio el barco con velas negras se asustó y la caída causó su muerte.

y por último Teseo se convirtió en el salvador de su tierra y rey.

Logró muchas cosas para mejorar su pueblo. Una de ellas "dar todo por el pueblo".

Còmics

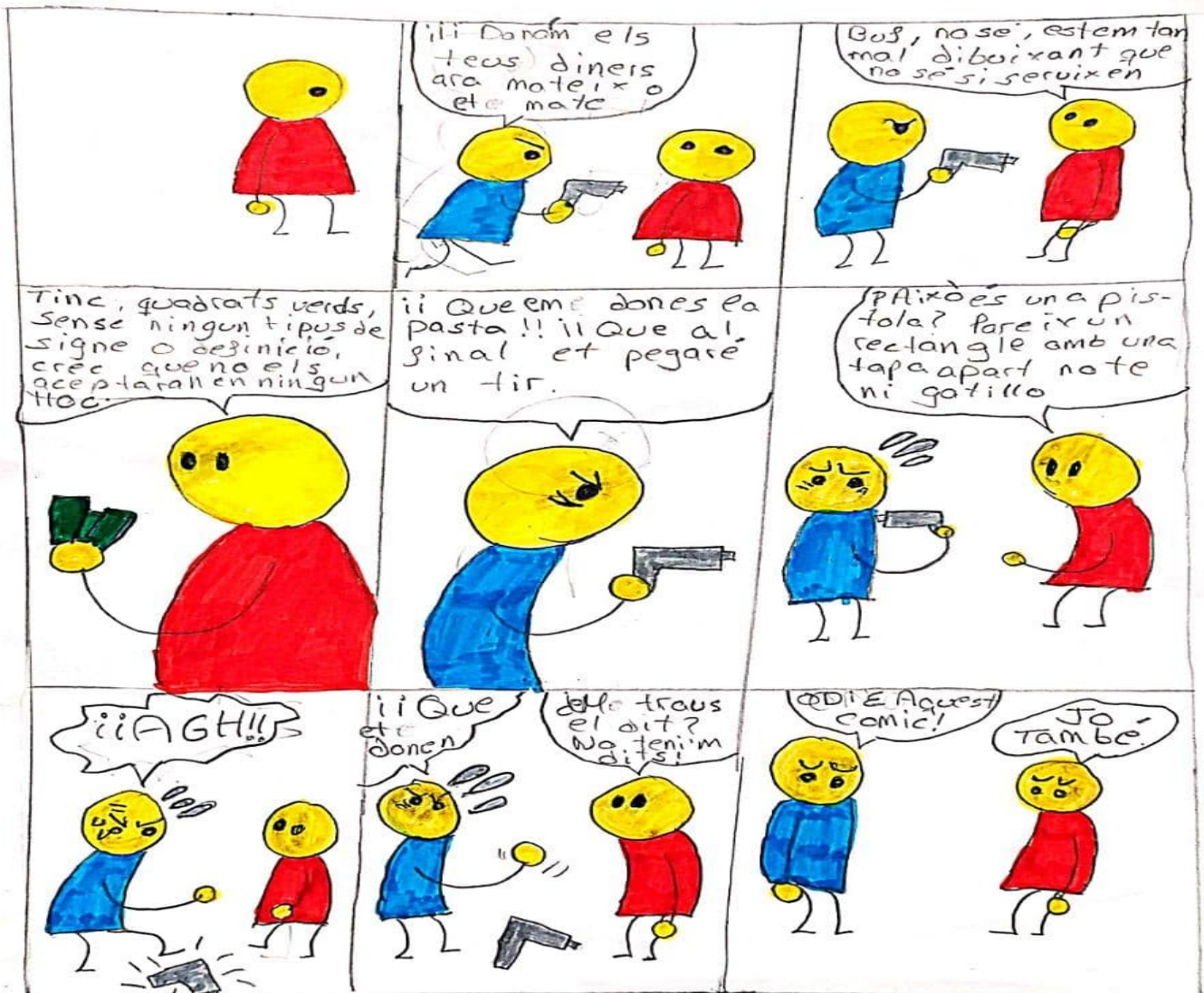
De vegades arriba el professorat a classe i ens diu hui anem a fer... i tu penses: Mare meua, i jo ara què faig?. Però el que l'alumnat heu de tenir clar és que sou capaços de menjar-vos el món si esteu convençuts que podeu fer-ho.

Els còmics que voreu a continuació són un clar exemple del que estic dient. El dia que vaig entrar a classe i vaig dir que anàveu a fer un còmic, alguns van fer car de pomes agres, altres d'estar desvanits (la riquesa de la diversitat) però tots vos van posar mans a l'obra. La veritat? Que voleu que vos diga, el resultat ha sigut extraordinari. Cadascú de vosaltres heu tret el vostre interior a través les imatges i dels diàlegs. He triat aquestos simplement perquè vos identifique a través del vostre treball. Són com vosaltres.

Gràcies.

Glòria Moratal

Un Còmic Inesperat

Inma Amaya dr A

GENERALITAT
VALENCIANA
Conselleria d'Educació,
Cultura i Esport

Erasmus+

Exposició “Tu ets lliure”

Equip Redacció

Arran de la commemoració del 8 de març, Dia internacional de les Dones, ell hall del nostre centre acull d'exposició “Tu ets lliure”, realitzada per l'alumnat de 2n CFGS d'il·luminació, Captació i Tractament de la imatge.

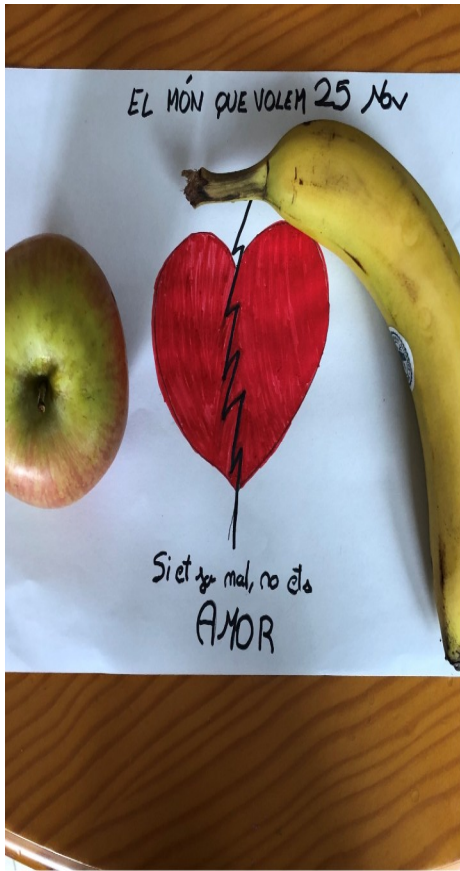
Concurs de cartells “contra la violència de gènere”

Equip Redacció

Amb ocasió del 25 de novembre dia internacional contra la violència de gènere l'alumnat d'ESO i Cicles formatius va participar em un concurs de cartells. Mostrem em aquestes pàgines una mostra representativa de tots els cartells presentats. A la pàgina web del centre es podran veure tots els cartells participants.

Categoria - ESO

tenim que respectar-nos

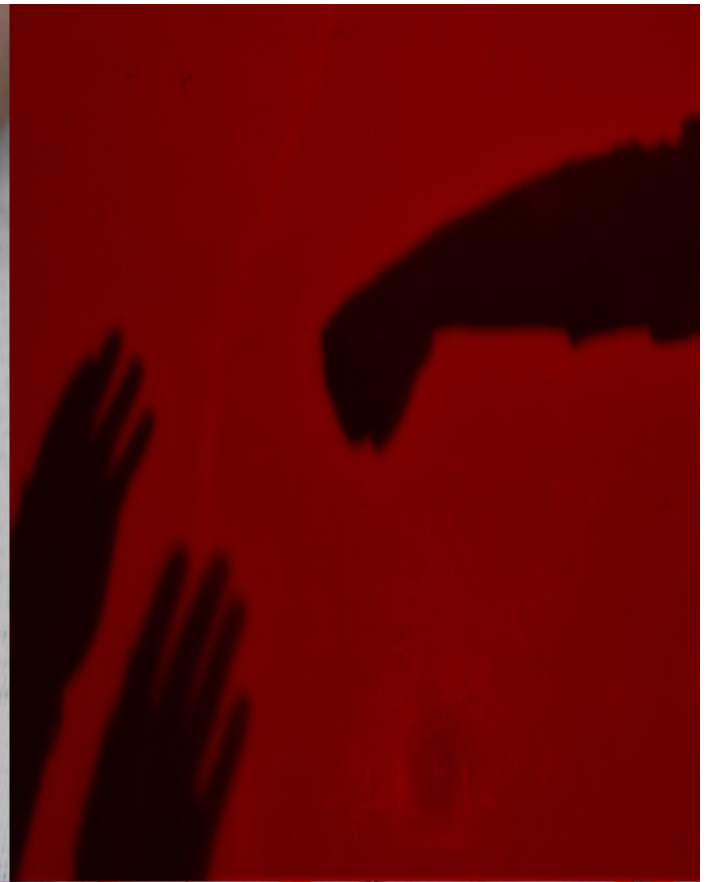
#25N2020- Día internacional contra la violencia de género
IES VELES E VENTS - 1ºB
Daniela

per acabar amb la

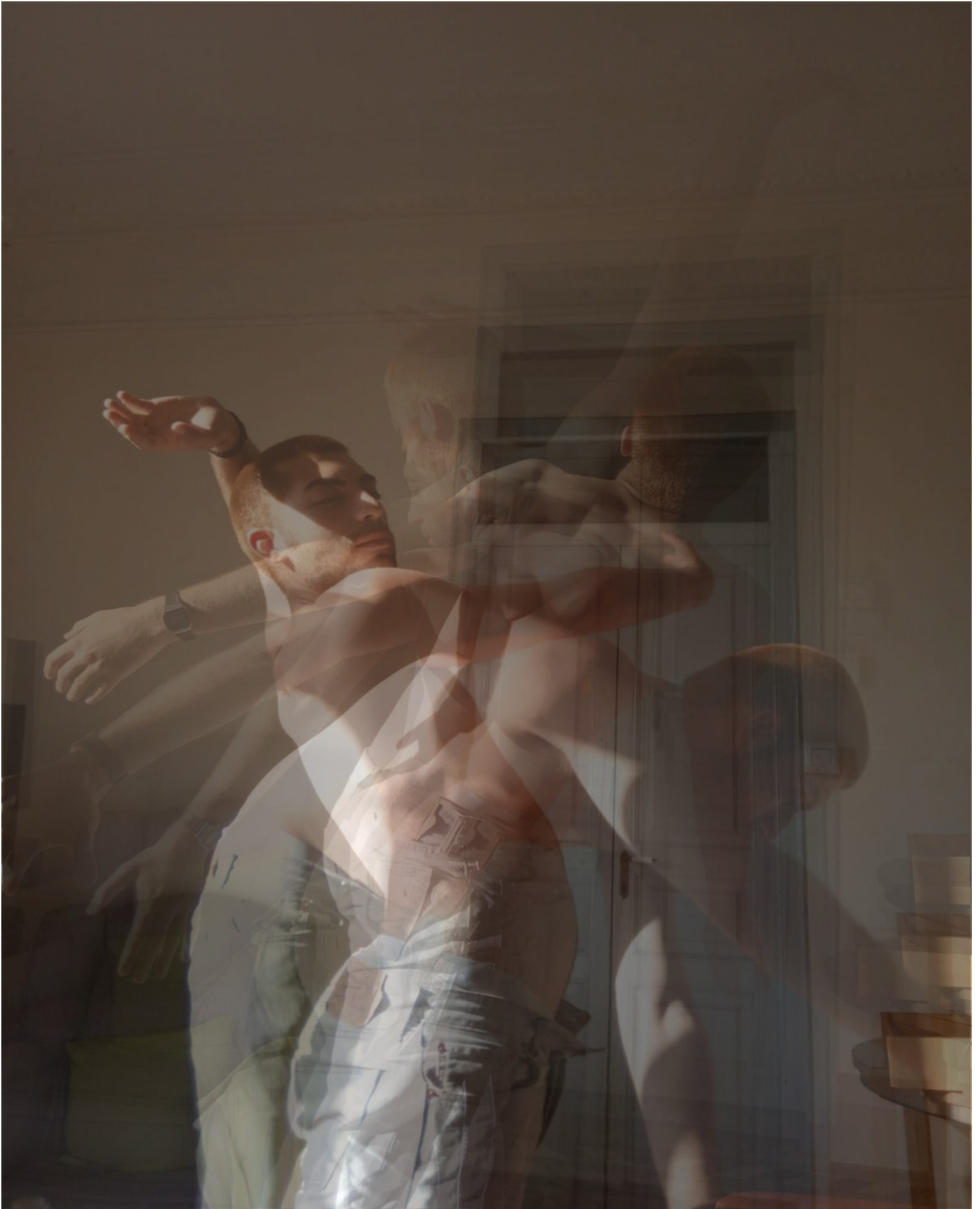

Aquesta imatge representa dues persones que lluiten per acabar amb la violència de

Categoria – 1 VDJ

Categoria – 1 BTS

AMB EL VALENCIÀ GUANYEM EN QUALITAT EDUCATIVA

Ètica

Laica

Democràtica

Multicultural

Arrelada
al medi

Cooperativa

Pa de pita

Bulgària

Simeón Gregoriev – 2n d'ESO D

El pa de pita és un pa tradicional a Bulgària, que es menja principalment per Nadal, Cap d'any i any nou i Pasqua, però també es pot menjar em tots els festius. La seua història comença a orient mitjà i és un dels plats més antics del món. Aquesta recepta és la de la meua àvia.

INGREDIENTS

1. 500 grams de farina
2. 180 ml d'aigua calenta
3. 25 grams de rent
4. 3 ous
5. 100 grams de mantega
6. un pessic de sucre
7. una cullereta de sal

ELABORACIÓ

Primer desfem el rent amb aigua calenta i afegim un pessic de sucre. Cal mesclar a banda la farina amb els ous i la sal.

Després juntem amb dues mescles i continuem remonent la massa fins unir-ho tot molt bé.

A continuació pastem la mescla sobre una superfície enfarinada.

Una vegada la massa està ben pastada cal deixar-la unes dues hores aproximadament de repòs.

Finalment cal preescalfar el forn a 180 C i posar la massa em un motlle i untar amb el rovell de l'ou la superfície. Ha d'estar al forn fins que la superfície estiga daurada

**Dins del
meu estoig
porte...**

**alguns
retoladors**

una goma d'esborrar

la barra de pegament

**el meu
bolígraf**

les tisores

la maquineta de fer punta

un llapis

**el meu llibre
de text**

l'esmorzar

**una llibreta
verda**

l'agenda

una carpeta

**un parell
de llibres
de lectura**

**En la meua
motxilla pots
trobar...**

A l'aula

flauta

**pissarra,
esborrany i clarió**

**pupitre i
cadira**

**EL VALENCIÀ
VA AL COLE**

Material escolar

Sopa de lletres

SOPA DE LLETRES

m	c	u	c	a	r	a	c	h	a	l	a	p	m	i
e	f	r	a	i	l	e	c	i	l	l	o	p	o	t
s	a	m	a	l	l	i	n	i	h	c	o	c	n	p
c	w	o	a	d	u	c	a	r	r	a	b	o	o	o
a	s	a	i	t	a	m	o	n	t	e	s	s	c	i
o	r	i	n	o	c	e	r	o	n	t	e	n	o	i
j	e	d	e	i	e	f	a	n	t	e	i	a	y	o
a	t	a	n	a	r	a	j	i	t	r	a	g	a	i
b	n	i	r	a	c	o	d	o	r	n	i	z	m	i
a	e	f	m	a	m	u	l	o	l	o	r	c	a	i
r	i	i	o	e	b	a	t	i	r	a	t	a	c	d
a	p	i	r	u	h	i	l	e	c	h	u	z	a	a
c	r	o	s	c	n	a	p	a	r	e	n	o	u	m
s	e	p	a	r	g	r	c	a	s	t	g	r	g	r
e	s	c	o	a	i	i	h	c	n	i	h	c	a	

amardillo

barracuda

cachalote

capibora

castor

chinchilla

cochinilla

codorniz

cucaracha

elefante

escarabajo

frailecillo

gallina

ganso

guacamayo

impala

lagartija

lechuza

llama

mono

morsa

mosca

nutria

orca

omitorinco

oso

pelilla

pollo

rana

rata

reno

rinoceronte

salamandra

saltamonte

serpiente

topo

Países del mundo

X	A	N	D	O	R	R	A	I	F
Z	B	A	R	B	A	D	O	S	B
R	A	I	N	A	M	E	L	A	M
O	S	Y	M	T	F	S	E	V	E
X	C	A	I	L	E	G	R	A	T
H	S	E	D	A	L	G	N	A	B
A	B	S	K	Z	A	N	A	R	M
I	A	Q	I	E	R	D	I	G	A
S	H	G	W	R	M	Ñ	R	E	L
U	R	X	K	B	E	I	T	N	B
R	A	Ñ	K	A	N	V	S	T	A
A	I	Z	L	I	I	H	U	I	N
L	N	F	W	J	A	I	A	N	I
E	Z	U	C	A	F	P	B	A	A
B	H	F	C	N	R	I	M	Q	P

ALBANIA
 ALEMANIA
 ANDORRA
 ARGELIA
 ARGENTINA
 ARMENIA
 AUSTRIA
 AZERBAIJAN
 BAHRAIN
 BANGLADESH
 BARBADOS
 BELARUSIA

Jocs

Simeón Gregoriev – 2n ESO D

1. On està situada la Comunitat Valenciana

- a. Alemanya b. Espanya c. França

2. Quines són les províncies de la Comunitat Valenciana

- a. Castelló, València i Alacant
b. Barcelona, Sevilla i Saragossa
c. Ourense, Badajoz i Múrcia

3. Qui és el president de la Comunitat Valenciana

- a. Diana Morant b. Rita Barbera c. Ximo Puig

4. Qui va ser Jaume I?

- a. Un dels reis catòlics
b. El conqueridor de València
c. Un camperol

5. On està situada Gandia

- a. A la comarca de La Safor
b. A la comarca de l'Alcoià
c. A la comarca de la Vall d'Albaida

6. Que hi pots veure a València?

- a. La Giralda, l'Alhambra i La Mesquita
b. Far de Finisterre, la Catedral de Santiago i la platja de la "lanzada"
c. La ciutat de les Arts i les Ciències, l'oceanogràfic i la llotja de la seda

7. D'on és original la paella?

- a. València
b. Toledo
c. País Basc

8. Com es diu la festa tradicional on es fan ninots i després es cremen?

- a. Nadal
b. Falles
c. Tots Sants

9. Quina llengua pròpia es parla a la Comunitat Valenciana?

- a. Euskera
b. Gallec
c. Valencià

1

- Mare, a l'escola em diuen despitat
- Nen, per cinquena vegada que aquesta no és casa teva.

2

- Saps per què no es pot discutir amb un DJ?
- Perquè sempre estan canviat de tema.

Aitana – 2n ESO A

3

Els meus fills adolescents em tenen com un Déu: ignoren la meua existència i només em parlen quan necessiten alguna cosa.

Tsvetelina – 2n ESO B

4

Milions de joves volen netejar el planeta.
Milions de pares volen que comencen pel seu dormitori.

5

Per què l'home invisible va rebutjar l'oferta de feina?
Perquè no es veia ell mateix en aquella empresa